

X SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Dovanos, gaunamos iš Dievo, turi būti naudojamos tam, kad tarnautume savo broliams, nusižeminę ir vienybėje, vadovaujant Šv. Dvasiai (Apaštalo skaitinys). Palyginimas apie fariziejų ir muitininką pabrėžia, kad neturime jokio pagrindo būti patenkintais savimi (Evangelija). To fakto pripažinimas teikia didingumo, o laimę sudaro iš Dievo gaunama pagalba bei palaikymas. Kolekta, parodydama visagalio Dievo galią, kuri tarnauja Jo gailėstingumui, ragina mus laukti visų Jo pažadų išsipildymo. Dievui negana kviesti mus įgyvendinti krikščioniškąjį idealą; Jis dovanoja Šv. Dvasią, kad Ji pakeistų mūsų gyvenimą.

Introitus

Ps. 54, 17, 18, 20 et 23. Cum clamárem ad Dóminum, exaudivit vocem meam, ab his, qui appropínquant mihi: et humiliávit eos qui est ante sæcula, et manet in ætérnum: iacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet.

Ps. 54, 2. Exáudi, Deus, oratiónum meam, et ne despéxeris deprecatiónum meam: inténde mihi, et exáudi me.

Collecta

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: múltíplica super nos misericórdiam tuam: ut, ad tua promíssa curréntes, cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Corínthios. (Cor. 12, 2–11)

Introitas

Ps 54, 17, 18, 20 ir 23. Kai šaukiausi Viešpaties, jis išgirdo manąjį balsą ir apgynė nuo besiantinančių priešų, ir pažemino juos – tas, kuris yra prieš amžius ir amžinai pasilieka; įteik savuosius rūpesčius Viešpačiui ir tave maitins.

Ps 54, 2. Dieve, išklausk mano maldą ir nepaniekink manojų maldavimo; atkreipk dėmesį į mane ir išklausk mane.

Kolekta

Dieve, kuris atleisdamas ir pasigailėdamas savąją visagalybę labiausiai parodai, pagausink mums savąjį gailėstingumą, kad bėgančius Tavo pažadėtuųjų dalykų link paverstum Tavųjų dangiškųjų gėrybių dalininkais. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš apaštalo Pauliaus pirmojo Laiško korintiečiams. (Kor 12,

Fratres: Scitis quóniam cum gentis essétis, ad simulácula muta prout ducebámini eúntes. Ideo notum vobis fácio, quod nemo in Spírítu Dei loquens, dicit anáthema Iesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Iesus, nisi in Spírítu Sancto. Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spírítus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Etdivisions operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuique autem datur manifestátio Spírítus ad utilitátem. Alii quidem per Spírítum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spírítum: áleri fides in eódem Spírítu: álii grátia sanitátum in uno Spírítu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii impertrátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spírítus, dívidens síngulis prout vult.

Graduale

Ps. 16, 8 et 2. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. **V.** De vultu tuo iudícium meum pródeat: óculi tui vídeant æquitátem.

2–11)

Broliai: Kai dar tebebuvote pagonys, kaip žinote, jus traukte traukė prie nebylių stabų. Todėl aš jums aiškinu, kad nėra vienas, kuris kalba Dievo Dvasios skatinamas, nesako: „Prakeiktas Jėzus!“ Ir nėra vienas negali išarti: „Jėzus yra Viešpats“, jei Šventoji Dvasia nepaskatina. Esama skirtingų malonės dovanų, tačiau ta pati Dvasia. Esama skirtingų tarnysčių, tačiau tas pats Viešpats. Ir esama skirtingų darbų, tačiau tas pats Dievas, kuris visa veikia visur kur. Kiekvienam suteikiama Dvasios apraiška bendram labui. Antai vienam Dvasia suteikia išminties žodį, kitam ta pati Dvasia – pažinimą, kitam – tikėjimą toje pačioje Dvasioje, kitam – gydymo dovaną toje vienoje Dvasioje, kitam – stebuklingus darbus, kitam – pranašavimą, kitam – dvasių atpažinimą, kitam – įvairių kalbų dovaną, kitam – kalbų aiškinimą. Ir visa tai veikia ta pati Dvasia, kuri dalija kiekvienam atskirai, kaip jai patinka. Kaip vienas kūnas turi daug narių, o visi nariai, nepaisant daugumo, sudaro vieną kūną, taip ir Kristus.

Gradualas

Ps 16, 8 ir 2. Saugok mane, Viešpatie, kaip akies vyzdį; savo sparnų paunksmėje apgink mane. **V.** Lai nuo tavojo veido ateina man nuosprendis; lai tavo akys regi teisin-

gumą.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ps. 64, 2. V. Te decet hymnus, Deus, in Sion: et tibi reddétur votum in Ierúsalem. Alleluia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélij secundum Lucam. (Luc. 18, 9–14)

In illo témpore: Dixit Iesus ad quosdam qui in se confidébant tamquam iusti, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómīnes ascendérunt in templum ut orárent: unus pharisæus, et alter publicánus. Pharisæus stans, hæc apud se orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non sum sicut céteri hómīnum: raptóres, iniústi, adúlteri: velut étiam hic publicánus. Ieiúno bis in sábbato: décimas do ómnium, quæ possídeo. Et publicánus a longe stans nolébat nec óculos ad cælum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri. Dico vobis: descéndit hic iustificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humiliat, exaltábitur.

Offertorium

Ps. 24, 1–3. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 64, 2. V. Dera tau, Dieve, himną Sione giedoti; ir tau bus duodami įžadai Jeruzalėje. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys. (Lk 18, 9–14)

Anuo metu: kai kuriems žmonėms, kurie pasitikėjo savo teisumu, o kitus niekino, Jėzus pasakė tokį palyginimą: „Du žmonės atėjo į šventyklą melstis. Vienas buvo fariziejus, o kitas muitininkas. Fariziejus atsistojęs taip sau vienas meldėsi: „Dėkoju tau, Dieve, kad nesu toks, kaip kiti žmonės – plėšikai, sukčiai, svetimautojai – arba kaip šis va muitininkas. Aš pasninkauju du kartus per savaitę, atiduodu dešimtinę iš visko, ką įsigyju.“ O muitininkas stovėjo atokiai ir nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę, maldaudamas: „Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui!“ Sakau jums: šitas nuėjo į namus nuteisintas, ne anas. Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas.“

Ofertorijus

Ps 24, 1–3. Į tave, Viešpatie, pakėliau savąją sielą; mano Dieve, ta-

confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei: etenim universi, qui te expectant, non confundentur.

Secreta

Tibi, Domine, sacrificia dicata reddantur: quæ sic ad honorem nominis tui deferenda tribuisti, ut eadem remediamini nostra prestatas. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater omnipotens, æterne Deus: Qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu Sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione veræ sempiternæque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes: Sanctus.

Communio

Ps. 50, 21. Acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, et holocausta,

vimi pasitikiu, lai nenurausiu iš gėdos; ir lai neišjuokia manęs manieji priešai, nes juk visi, kurie tavęs laukia, nebus sugėdyti.

Sekreta

Tau, Viešpatie, tebus atiduodamos pašvęstosios aukos, kurias mums suteikei paaukoti Tavo vardo garbei taip, kad jos taptų mums ir išgijimu. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Ps 50, 21. Priimsi teisias aukas, deginamasias atnašas ir deginamasias

super altáre tuum, Dómine.

Postcommunio

Quæsumus, Dómine, Deus noster: ut, quos divínis reparáre non désinis sacraméntis, tuis non destítuas benígnus auxíliis. Per Dóminum nostrum...

aukas ant savojo altoriaus, Viešpatie.

Postkomunija

Prašome, Viešpatie, mūsų Dieve, kad iš tų, kurių nenustoji dangiškaisiais sakramentais taisyti, mielaširdingai neatimtum savosios pagalbos. Per mūsų Viešpatį...